

15.4.2020.

ONETOUCHSOCCERL@B

KREIRANJE KONTEKSTA ZA RAZUMIJEVANJE NOGOMETNE IGRE

Divergentno razmišljanje i koncept donošenja odluka | **Damir Vučić**

Ovaj je članak kao i većina mojih članaka nastao iz potrebe koja se javlja nakon više sati čitanja i praćenja referenci na stil i model igre koji kao paradigma predstavlja fundament za posao nogometnog trenera a to je „kreiranje“, kreativna manifestacija kao posljedica kognitivnih i konativnih karakteristika osobe koja kreira proces a to je trener.

Znanje nam daje moć da odemo u širinu i da uživamo u dubini onoga što radimo, ali prije svega znanje potiče razinu samopouzdanja i samopoštovanje prema onome što kreiramo.

Nogometna igra po definiciji sadrži komponente slučajnosti, neizvjesnosti, odnosno, inherentno sadrži faktore koji izmiču kontroli i kao takove ih treba prihvatiti. Ali uspjeh na svim razinama, nije rezultat sudbine ili slučajnosti, već se temelji na multidisciplinarnom znanju i radu koji je specifičan za svaki novi izazov. Postoji zajednički faktor koji su svi uspješni sportaši i pobjednici u sportu shvatili, a to je da je produbljivanje razumijevanja i znanja kako smanjiti ovu neizvjesnost između komponenti slučajnosti i neizvjesnosti i preuzimanja kontrole nad procesima najbolja strategija za dugoročni uspjeh pobjeđivanje.

Divergentno mišljenje se često pojavljuje kao sinonim za kreativnost, a temeljno značenje može se prevesti kao „misliti u više pravaca“. Nogometa igra zahtijeva da igrači koriste divergentno mišljenje za stvaranje i izvršavanje odluka.

Nogometni trening u svom bio-motoričkom i psiho-adaptacijskom prostoru predstavlja prilagodbu na determinizam i kaos koju u svojoj prirodi predstavljaju parametri koji čine arhitekturu nogometne igre. Rješavanje kompleksnih problema u nogometnoj igri doprinosi sposobnosti za učenje iz iskustva, prilagodbu na nove situacije, razumijevanje i korištenje prethodnih znanja za snalaženje u novim situacijama u kojima ne pomaže stereotipno nagonsko ponašanje, dakle rješavanje problema doprinosi razvoju inteligencije.

Gledajući kroz prizmu gore navedene konstatacije, pokušajmo objasniti što je to zapravo nogometni program osposobljavanja igrača ili fraktal procesa – nogometni trening ?

Mnogi nogometni programi osposobljavanja izolirano poučavaju nogometne vještine, tako da ih igrači nikada ne nauče primjenjivati u zahtjevnim uvjetima utakmice. Igrači u tim uvjetima ne razvijaju specifične kognitivne sposobnosti. Osim toga, većina treninga predstavlja zbirku vježbi koje nemaju veze sa specifičnom ulogom igrača i sustavom donošenja odluka u nogometnoj igri.

Moja misija, misija nogometnog trenera je razvijati i unaprijediti nogometni talent kod igrača poboljšavajući način na koji razvijamo naše mlade sportaše. Maksimalizirati i promovirati „Game oriented“ trening vježbe koje izravno konstruiraju uvjete u kojima će igrači donositi odluke, potpomognuti razvijenim tehničkim vještinama, usvojenim taktičkim znanjem i psiho-fizičkim sposobnostima koje igrača dovode u specifične uvjete egzistiranja i potiče na specifične adaptivne procese. „Game oriented“ trening vježbe igračima koriste za prepoznavanje specifičnih situacija iz igre i geometrijskih odnosa u kojima se igrači nalaze tijekom nogometne igre koji igračima racionaliziraju složenost igre i fraktalno pomažu razumijevanju Modela igre i Vizije.

Ako želimo maksimalizirati vrijednost talenta i nogometne potencijale naših igrača moramo ispitati temeljne pretpostavke naše trenutačne paradigme osposobljavanja naših talentiranih igrača. Koliko smo spremni biti samokritični i pogledati iskreno na problem sa kojim se trebamo suočiti ? Da li možemo nadvladati površnost i „administrativnu“ paradigmu u kojoj mijenjamo rukovoditelje i tražimo alibi u lošim uvjetima, nedostatku vrhunskih sredstava za rad a pri tom uvijek očekivati bolji rezultat koji „by the way“ jednostavno izostane ? To činimo već toliko godina i bez uspjeha.

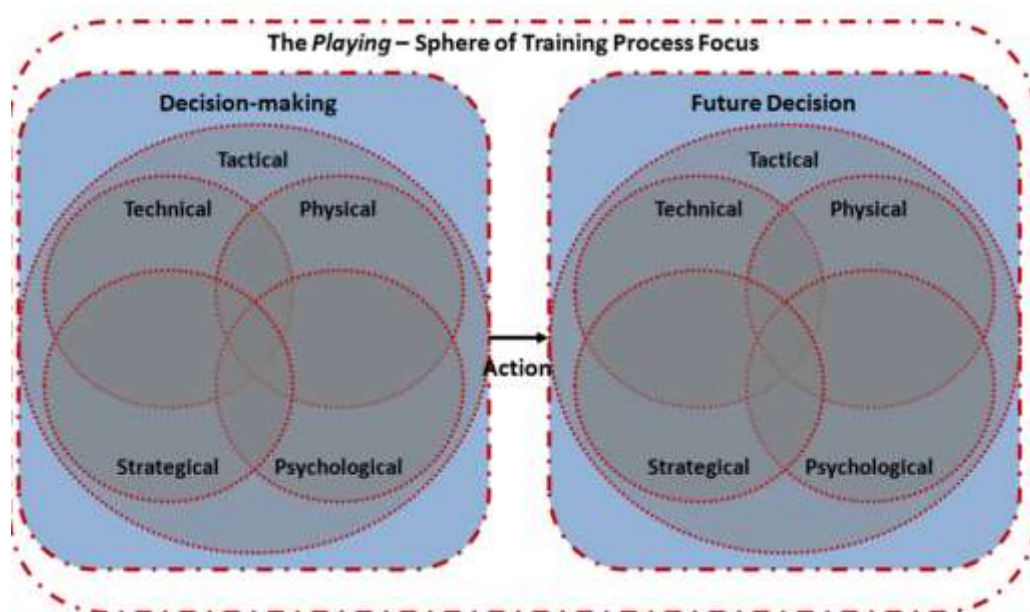
Zvuči kao važna i značajna riječ koja zapravo predstavlja okvir koji sadrži osnovne pretpostavke, metodologiju i načine razmišljanja zajednički prihvaćene. Vjerujem da se i nogometni trening u svom formalnom obliku temelji na određenim paradigmama prihvaćenih od zajednice edukatora koja se zove nogometni treneri.

Dakle, ako u samo središte metodologije postavimo želju za unapređenje talentiranih, inteligentnih, odgovornih i ambicioznih nogometaša, paradigma mora biti utemeljena i kreirana prije svega na kompetenciji, spoznaji i karakteru. Iz te ambicije kreiramo razvojne programe, trenažne jedinice i individualne smjernice u razvoju igrača, odabiremo kompetentne trenere sa vizijom i znanjem o fraktalnoj prirodi kreiranja nogometnog treninga usmjerenog u svim segmentima ka specifičnosti i permanentnom unapređenju donošenja odluka tijekom igre.

Glavni ciljevi, dugoročno perspektivno planiranje nogometnog treninga, trenažne jedinice, vježbe na treningu sve se kreira iz paradigme fraktalne prirode nogometnog treninga.

Nadam se da nećemo i dalje raditi iste stvari a očekivati različite rezultate.

Ako želimo izvrsnost kod naših nogometaša to će biti izravna posljedica naše hrabrosti da duboko preispitamo naše pretpostavke i naše duboko ukorijenjene paradigme.

Kada pojednostavimo priču i sa gore kompleksnih pojmova siđemo dole i stupimo kopačkom na zeleni teren što nas očekuje ?

Da bi preuzeli kontrolu tijekom igre i minimalizirali princip slučajnosti u igri, ono što je zaista važno jest ne gubiti loptu, čuvati je u progresivnom posjedu jer to je generalno filozofija uspjeha u nogometu, osnova za razvoj moga stila i modela igre. Ništa ne može deformirati ponašanje nogometne momčadi tijekom natjecanja više od stalnog gubitka lopte, i igrača koji su odgovorni za zabrinjavajući postotak izgubljenog posjeda lopte.

Posjed lopte nam daje potencijal da kreiramo šansu, postignemo pogodak i ostvarimo rezultat. Ali, imamo problem, nogomet se igra nogama i lopta ne može biti u posjedu maksimum vremena provedenog u igri. Dominacija u posjedu lopte mora biti definirana ne kao apsolutno stanje, već kao kontinuirana progresivna interakcija momčadi sa jasnim ciljem a to je kreiranje šansi i postizanje pogodaka.

Što onda omogućuje kontinuiranu i zajedničku kontrolu lopte ili posjed ?

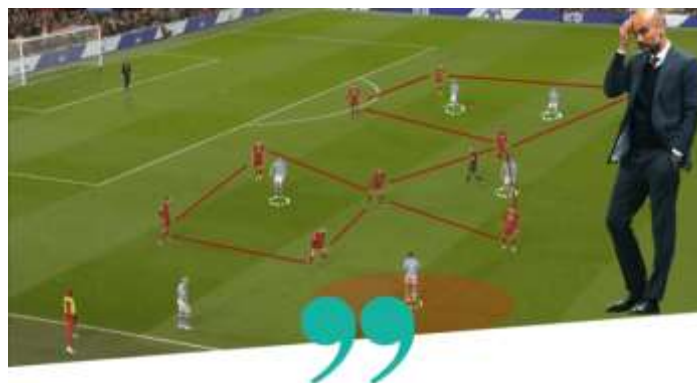
Pozicioniranje prije svega. Želimo imati loptu u posjedu, a nasuprot nama imamo protivnika koji to želi također. Dakle za kvalitetan posjed lopte potreban je raspored ili bolje rečeno pozicioniranje 11 igrača orijentiranih ne samo na produženje vremena posjeda lopte, već i na komunikaciju (dodavanja) / pronalazak suigrača u povoljnim situacijama s visokim postotkom ispravnih tehničkih akcija usmjerenih na postizanje pogodaka, jer je to cilj koji vam omogućuje pobjedu. Osnovni taktički raspored igrača nije ono što iznenađuje protivnika, zapravo taktički raspored kao takav je praktično nestao iz prakse a svoje mjesto je preuzela pre-formacija, harmonično kretanje i pronalaženje rješenja u prostorno vremenskim odnosima u svim momentima nogometne igre. Međutim, kretanjem ne smijemo zanemariti red, strukturu momčadi koja predstavlja fundament za kvalitetni razvoj nogometne akcije bilo da se radi o fazi napada, obrane ili tranzicijskim fazama. Kretanja igrača koji su najbliži lopti i onih koji su najudaljeniji od lopte moraju se temeljiti na generiranju linija pomoći (podrške/korekcije), generiranju situacija superiornosti i stvaranju prostora.

Posjed lopte je filozofija i to predstavlja prije svega proces.

Ali ne zaboravimo, lopta će povremeno također prelaziti u posjed protivnika. Analogija nam kaže da je gubitak posjeda integralni dio filozofije posjeda lopte, što se manifestira kroz pozicioniranje, komunikaciju i interakciju koja dovodi momčad u ponovni posjed lopte. Pozicioniranje i distance između igrača i interakcija tijekom faze posjeda ne smiju se shvatiti samo u smislu kontinuiteta posjeda, već moraju imati i intenciju prema pripremi za akciju re-posjeda i pritisak nakon gubitka lopte, tj. imamo loptu, ali imamo svijest o tome da je u bilo kojem momentu iz nekog razloga možemo izgubiti i moramo biti spremni na re-posjed.

Moramo procijeniti pozicioniranje u „oba pravca“; posjed i pritisak nakon promjene posjeda kako bi se minimizirala dva faktora: vrijeme bez lopte i izgubljeni prostor, što bi značilo, biti blizu mjesta gdje se gubi lopta i brzo reagirati. Ukratko, dobro pozicioniranje sprječava i minimizira gubitak posjeda. Pozicioniranje je najveći izazov s kojom se suočavamo u svojoj filozofiji posjedovanja lopte.

Pozicioniranje zapravo predstavlja prostorno vremensku senzibilnost koja minimizira slučajnost u igri i daje momčadi moć da kontrolira svoje ideje koje predstavljaju integralne značajke modela igre.

*The process of positional
tactic in football is to move
the opponents, then they
make decisions for you*

- PEP GUARDIOLA

KEEP IT
ON THE
DECK

Racionalna okupacija prostora.

U fazi posjeda lopte bitno je pravilno iskoristiti prostor koji olakšava kretanje lopte / komunikaciju u fazi posjeda. Stvaranje cirkularnih linija / linija dodavanja posebice prema dubini, pomaže kada ste pod pritiskom protivnika i riskirate gubitak lopte, to je ujedno odnos koji omogućava re-posjed lopte uz istovremeno manji utrošak energije. Važno je da igrači ne izgube pozicije, i da razumiju napadačke i obrambene pozicije u prostorno vremenskim odnosima.

Za obrambenu akciju moraju optimizirati kretanja prema redukciji prostora (smanjiti manevarski prostor za protivnika), odnosno figurativno napraviti korak naprijed ka protivniku. Ofenzivne akcije zahtijevaju veći manevarski prostor za našu momčad, figurativno korak natrag od protivnika.

Momčad mora biti geometrijski uređena tako da generira različite dubinske odnose, da komuniciranjem (kretanjem) stvara linije dodavanja, male udaljenosti između linija i igrača, da geometrijskim pozicioniranjem oblikuje trokute po cijelom terenu kako bi se postigao veći progresivni napredak u fazi napada i kako bi se omogućila brza i učinkovita pozicija za brzi re-posjed.

Prostor kao ključna dimenzija nogometne igre

Prostor je ključna dimenzija nogometne igre, a stvaranje superiornosti u prostoru je temeljni zadatak. Da bi generirali superiornost i iskoristili kvalitetu i talent svojih igrača morate generirati prostor za njihovo djelovanje i to učiniti u pravo vrijeme kako biste poboljšali njihovu izvedbu i kvalitetu donošenja odluka. Generiranje prostora postiže se dobrom interpretacijom i razumijevanjem igre.

Što trebate da savladate ispravnu interpretaciju i razumijevanje igre? :

- Percepcija i lociranje upotrebljivog prostora (da znate gdje su prostori)
- Kreiranje i upravljanje prostorom (položaj, orijentacija tijela, kretanje ...)
- Percepcija vremena i kontrola ritma igre.

Napadačka akcija, posebice u završnoj trećini se razvija u smanjenom prostoru gdje je pozicionirano puno igrača u protivničkoj polovici terena i trebamo znati kako generirati upotrebljiv prostor kada je velika akumulacija igrača (i naših i protivničkih) naročito u zoni 14. Mi želimo i u zoni 14. Imati progresiju u posjedu, želimo pozicionirati igrače u protivničkoj opasnoj zoni i dovesti igru u njihov kazneni prostor, kreirati šansu i postići pogodak.

Željeni prostor u sredini, sa optimalnom optikom koja olakšava postizanje pogodaka postiže se pozicioniranjem bočnih napadača (krila) široko. Široko pozicionirani bočni napadači su opcija za dodavanje i u širinu i u dubinu i kao takvi kreiraju prostore između protivničkih bekova. Prostori između protivničkih bekova predstavljaju linije pritiska, kako linije kretanja tako i linije dodavanja iza protivničkih bekova. Uz to, pozicioniranje krilnih napadača, što u preformaciji mogu biti čak i bočni bekovi, široko i duboko u protivničkoj polovici implicira još dvije važne činjenice. Protivnik u toj situaciji mora mobilizirati svoje napadačke potencijale za potrebe obrane i smanjuje svoj napadački potencijal a ako to ne učini naša momčad ima numeričku superiornost za učinkovitu napadačku akciju. Ovakva geometrija momčadi prilikom razvoja napada favorizira komunikaciju sa gore navedenom interpretacijom i razumijevanjem igre. Kreirati prostor, dodati pravovremeno loptu igraču koji ima pravovremenu kretnju iza protivničke obrane predstavlja sublimaciju svih kreativnih potencijala jedne momčadi.

Igra 1vs1 kao nadgradnja i super kvaliteta momčadi

Igrač s kvalitetnim tehničkim sposobnostima u igri 1v1 i sposobnošću kombiniranja daje nam mogućnost ne samo generiranja prostora, već i pozicioniranja, kvalitativnu i socio-afektivnu superiornost. Pozicioniranje u širinu i dubinu značajno poboljšava mogućnosti u posjedu lopte i povećava vjerojatnost kreiranja kvalitetne pozicije za učinkovitu igru 1vs1.

Krilni ili bočno pozicionirani napadač je igrač koji si može priuštiti gubitak lopte jer se od njega očekuje kada igra 1v1 kad god može. Zapravo lociranje igrača sa naglašenom kvalitetom u igri 1vs1 predstavlja iznimnu vrijednost u momčadi, i svaka njihova akcija za momčad mora biti predvidljiva i momčad mora imati mehanizme koji predviđaju i gubitak lopte. Kvalitetna igra 1vs1 prije svega donosi numeričku superiornost u nogometnim akcijama i implicira prostorno vremenski komoditet igrača u donošenju kvalitetnih odluka. Model igre kao temeljna paradigma mora predvidjeti kvalitetu takvih igrača, sa jasnim smjernicama / odnosima, interakcijama igrača i lopte i intencije svake tehničke akcije kojom se želi stvoriti superiornost i pronaći komociju igrača u donošenju kvalitetnih odluka u nogometnim akcijama.

Model igre i kvaliteta igrača samo su dobar temelj, energija koja daje život igri je kreativnost, razumijevanje, talent. Ta energija daje smjernice za prostorno-vremenske odnose između igrača i lopte i za intencije svakog tehničkog djelovanja igrača.

Kada igrač primi loptu u određenoj situaciji, suočava se sa interpretacijom, razumijevanjem i donošenjem odluka sa pozicijom tijela za kontrolu lopte i uvijek sa intencijom da kreira šansu i postigne pogodak.

"Da bismo se mogli odnositi s loptom, moramo imati određenu organizaciju prostora i vremena. Postoje vrste superiornosti koje se spominju u različitim aspektima igre. Nisu sve numeričke superiornosti, imamo 4 vrste superiornosti: Numerička; Pozicijska; Društveno-afektivna i kvalitativna " -Paco Seirul-lo

Tko je odgovoran za pronalaženje rješenja

Svaka momčad mora imati smjernice i upute koje determiniraju odnose, intencije djelovanja, zajednički plan i razumijevanje da tehničke radnje moraju biti taktički utemeljene u okviru zajedničkog plana ili „Modela igre“. To se iz dana u dan pojačava metodologijom koja se temelji na optimalizaciji radnji i na automatizaciji i integraciji kreativnosti, razumijevanja igre i talenta svih igrača. Trening je sredstvo kojim Model igre i igrač međusobno komuniciraju, gdje radnje igrača moraju biti optimizirane s ostalim suigračima i u odnosu na loptu. Trener je kreator konteksta, igrač mora naučiti biti onaj koji pronalazi rješenja, donositi odluke i tumačiti i razumjeti kontekst, dakle integracija kvaliteta igrača i konteksta trenera kao kreatora predstavlja nukleus magije kreativnosti.

Kreiranje konteksta ili Modela igre nudi mogućnost nogometašima da razume igru, da optimiziraju svoje vrline i kvalitete i maksimaliziraju performanse. Radi se o intenzivnom poslu s kognitivnim radom.

Posjed lopte i pozicijska igra je direktni put ka dominaciji i na fizičkoj razini

Konačno, kao trener kreiram i razvijam već dugo kontekst u kojem igrači maksimaliziraju svoje performanse kroz razumijevanje igre i metodološke smjernice „Taktičke periodizacije“. Smatram da sam slijedeći principe autoriteta od kojih sam učio i kojima sam iznimno zahvalan došao do razine da sam naučio kontrolirati fiziološke i bio-motoričke aspekte nogometnog treninga kreirajući kontekstualne specifične sadržaje koje motiviraju i igrače i mene kao trenera da integriramo sva naša znanja i kreativne sposobnosti u magičnu sferu u sportu a to je kolektivno djelovanje.

Pozicijska igra ima brojne argumente na svojoj strani koji se odnose na različite aspekte igre koji idu u njenu korist od rezultata pa do prioriteta u fizičkoj dominaciji. Postoji pristrana rasprava koja je permanentno prisutna i ima tendenciju da umanje suficit koji trening utemeljen na taktičkim momentima iz igre i pozicioniranju ima na razinu fizičke pripremljenosti kako bi se prednost dala izoliranom pojmu atletske kondicije nad drugim faktorima u nogometnoj igri. Međutim, promotrimo taktički trening sa pozicioniranjem s fizičkog stajališta.

Metabolički umor djeluje protiv ekipe koja se brani i koja želi vratiti loptu u svoj posjed. Dinamična promjena pozicija u odnosu na protivnika i loptu u skučenim prostorima povećava mogućnost neuspjeha, čineći vas nepreciznim u tehničkim radnjama i održavanju prostorne organizacije. Postoji način da svoje napore usmjerite na ono što će Vam biti najkorisnije. Pozicijska igra ne eliminira napor ili trčanje, njome se zapravo operativno upravlja naporom i razinom umora. Kroz poziciju i vještinu usredotočite napor na manji prostor i vrijeme, optimizirate ga. Pozicijska igra omogućuje vam da u svakoj taktičkoj opciji optimizirate svoje fizičke uvjete, uštedite energiju prilikom posjeda lopte ili je maksimalizirate smanjenjem prostora i vremena koje imate na raspolaganju za povratak lopte u posjed.

Momčad koja ima posjed postepeno umara protivnika sa kruženjem lopte, dopuštajući lopti da pomakne protivnika, kreira prostor i omogući dodavanje i kretanje za kreaciju šansi i postizanje pogodaka. Lopta je vrlo učinkovita, lako se kreće i nikada se ne umara.

Ali kako omogućiti dobre pretpostavke za trajanje ovog konteksta ? Kako se pozicionirati kada nemamo loptu. Ispravno pozicioniranje tijekom nogometne akcije daje nam mogućnost da možemo vratiti loptu u posjed pritiskom za 5 do 7 sekundi i unutar intenzivnog napora od 10 metara, bez gubitka kontrole i taktičkog rasporeda, Ili naprotiv s lošom organizacijom moramo prijeći 40 metara i gubiti vrijeme i energiju da bismo vratili loptu u posjed i pozicionirali momčad za ponovnu organizaciju napadačke akcije. Smanjivanje prostora i vremena za djelovanje protivnika omogućuje vam da koncentrirate energiju kako biste pojačali fizičko opterećenje tijekom primjene pritiska na protivnika tijekom neposredne tranzicijske akcije. Prethodno smo uštedjeli energiju dok trošimo i umaramo protivnika cirkulacijom lopte i to nam daje prednost u neposrednoj tranziciji.

To je još jedan način stvaranja superiornosti. Kao što smo prije rekli, posjed lopte nam daje snagu, povećava nam operativni kapacitet i protivnika stavlja u podređeni položaj, ali da bismo bili učinkoviti, potrebno je prije svega pravilno pozicioniranje. Osnova svega je razumijevanje i ispravna interpretacija igre, znajući kada, gdje i kako uložiti svoje napore. U isto vrijeme postoji još jedan parametar a to je mentalna komponenta koja nam omogućuje dominaciju nad loptom. Posjed lopte i izazov kontekstualnog pozicioniranja povećava spremnost igrača da ulažu veći fizički i mentalni napor. Pozicijsku igru možemo smatrati iznimnim fitness tretmanom.

Kvalitetan igrač i kvalitetna momčad nije posljedica slučajnosti, iza kvaliteta se uvijek krije metodologija. Taktička periodizacija je metodologija rada koja je usmjerena na "Game-oriented" model kreiranja trenažnog procesa. Ništa što je do sada objašnjeno nije urođeno, sve se stječe na temelju određenog rada od rane razvojne dobi. Kao trener edukator permanentno usavršavam priručnik za rad koji sadrži neprocjenjive iskustvene pouke, razvija strukturu smjernica za prepoznavanje onih koji se ističu u različitim dobnim kategorijama i smjernice za oblikovanje i razvoj igrača koji su nam potrebni za naš stil igre.

Vrijednost kreiranja konteksta za razumijevanje pozicijske igre.

U ovoj priči sam želio istaknuti mnoge vrline ili prednosti pozicijske igre, ali paralelno sa osobnim sentimentalnim stavom ide i činjenica da je Pozicijska igra put kojim treba ići ako imate kvalitetu, kvalitetu koncepta, kvalitetu rukovođenja i upravljanja procesima, kvalitetu kreiranja sadržaja, kvalitetu izvedbe i konačno kvalitetu analize koja nam daje relevantne povratne informacije.

Vrijeme potrebno za fabriciranje potencijala koji predstavlja integralni kapacitet ovoga procesa nije veliko i neovisno koju optiku promatranja uzmemo, gospodarstvenu, edukativnu, razvojnu ili rezultatsku imat ćemo jasnu refleksiju uspjeha.

Zahvaljujući svom kreativnom potencijalu rađa se momčad puna kvaliteta na svim razinama djelovanja, kvaliteta kreiranja procesa, upravljanja i kontrole procesa, kvalitetu kreiranja sadržaja i izvedbe, kvaliteta analize ... a kad imate toliko kvalitete proces postaje samoodrživ i regenerira sve svoje potencijale na razini usvajanja novih znanja i informacija kao izvora kreativne moći. Dakle jednostavnim jezikom rečeno znanje je neiscrpni prirodni resurs koji nam daje moć i koji nam revitalizira životnu snagu u svim segmentima. Gledajući nogomet kroz Pozicijsku igru i kada zavirimo duboko u fraktal nogometne igre naći ćemo znanje koje nam daje jasne upute kako fabricirati kreativni potencijal i iz tog potencijala proizvesti samoodrživu moć koja predstavlja „prepetuum-mobile“ za provedbu procesa.

Moja namjera je bila usredotočiti se na fraktalnu prirodu nogometne igre kroz jedan integralni segment a to je pozicioniranje i pravilno izvršavanje pozicijske igre i doći na sami izvor informacija koje nama kreatorima konteksta za razumijevanje daje jasne smjernice kako potencijal pretvoriti u kvalitetu.

Potrebno je mnogo kognitivnog treninga kako bi se stekle sposobnosti za kvalitetnu izvedbu. Niti jedna strategija ne jamči da ćete pobijediti u svakoj sljedećoj utakmici, jer su porazi dio igre i uvjetovani su mnogim faktorima na koje nam analizom proces šalje jasne poruke kako i uolikoj mjeri se može i mora utjecati na njih da bi se unaprijedila razina kvalitete izvedbe.

Pozicijska igra konceptualna je baština nogometa neprocjenjive vrijednosti, to je strategija koja stvara kontekst pogodan za kreiranje i lociranje prostora slobodnih igrača i generiranja različitih superiornosti, ali prije svega povećava učinkovitost posjeda lopte.

Nisam imao namjeru raditi didaktički članak o karakteristikama posjeda lopte i pozicijske igre, jer postoje vrijedna djela na tu temu koja su napravili profesionalci koji znaju puno više od mene, ali pokušao sam skrenuti pažnju na važnost postojanja konteksta u kojem se razvijaju nogometaši i optimalizacije svih kvalitativnih potencijala koje taj koncept integralno nosi od organa do kapilarnih struktura.

Moja promocija ovakvog promišljanja i pristupa nogometnoj igri posljedica je načina života, mentaliteta, želje za preuzimanjem inicijative i istodobno izbjegavanjem nesigurnosti i kaosa gdje su ishodi osuđeni na faktor sreće, vrednovanjem i proučavanjem detalja kako bi se stvorila određena strukturirana organizacija edukacije i pretvaranja potencijala u kvalitetu. Ovakav način života je ono što definira moj koncept razumijevanja nogometne igre i postavljam sam sebi pitanje, da li je koncept karakterno kreirao mene ili sam doista ja svojim karakterom kreirao koncept.

Iznimnu dimenziju ovom članku daje trenutak u kojemu ga pišem. Kako znati što je poruka i karakteristika ideje, koncepta ili kako mi imamo običaj reći programa kojega slijedimo, kojega je netko drugi kreirao, što je istina tog programa? Pa prvi korak je sigurno da prepoznamo da smo programirani i da funkcioniramo u samo-zadanim i nespecifičnim obrascima. To je nešto kao osobni balon stvarnosti kojega smo uz pomoć okoline preplavljene strahom sami stvorili preuzimajući tuđe ideje i ne dajući šansu svojoj kreativnoj energiji.

Što možemo učiniti dok smo ovdje? Nemojmo odbacivati tuđe ideje, ali sami donosimo zaključke! Naš nas balon straha prisiljava da vjerujemo samo u ono što se odigrava u njemu, a ostalo odbacujemo bez razmatranja. Prvi je korak da se otvorimo. Uzmimo iglu hrabrosti i probušimo vlastiti balon mentalne i emocionalne zadrčnosti. Recimo sami sebi: „Od danas više ne sudim druge, a bogme ni sebe! Svi griješimo, no to je prirodan proces kreativnog napretka. Nisam najpametniji na svijetu, ali isto tako mi ne trebaju stručnjaci za svaki moj korak i svaku moju misao. Postati ću sam svoj stručnjak i majstor, a ne da ponavljam nametnute poštalice i trošim svoju dragocjenu energiju na rasprave. Strah je izbor i ja biram biti hrabar. Vjerujem u sebe i svoju hrabrost i kreativnost, u svoj rad na sebi, svoju intuiciju i svoju povezanost sa Vječnim Duhom, Kreacijom, Bogom, Prirodom, Svemirom...”

'Legenda kaže da su se jednog dana Istina i Laž srele na putu.

-Dobar dan, reče Istina.

- Divan dan, reče Laž.

Istina zastade da vidi da li je to tačno i bi tačno.

- Divan dan, odgovori Istina.

- Još lepše je jezero, reče Laž.

Istina ponovo proverila da li je to tačno i bi tačno.

Laž dotrča do vode i reče: Voda je najlepša. Hajde da plivamo.

Istina dotače vodu prstima i vide da je zaista divna te se složi sa Laži.

Skinule su odeću i ušle u vodu. Posle nekog vremena, Laž izade iz vode, obuče odelo Istine i ode. Istina nikako nije mogla da obuče odelo Laži, te počela da hoda gola, a svi da se zgražavaju kad je vide.

I od tada ljudi više vole da vide Laž obučenu u odelo Istine, nego голу Istinu."

